

סרט: ספרות זולה

בימוי ותסריט: קוונטין טרנטינו

רקע: וינסנט וג'ולס הם שני מתנקשים (Hitman-ים) שעובדים תחת גנגסטר מטיל אימה בשם מרסלוס וואלאס. הסצנה מתרחשת בבוקר אחד בו הם מגיעים לביתם של כמה אנשים שעבדו עם הבוס שלהם, וכנראה רימו אותו והעלימו ממנו סחורה שהוא היה אמור לקבל, כדי לחסל אותם ולהשיב את הסחורה האבודה.

בדרך הם מדברים ביניהם על הבוס שלהם ועל אישתו החדשה.

הוסיף למאגר: רוני גורן בן-צבי

ג'ולס:

מה השעה?

וינסנט:

שבע ועשרים

ג'ולס:

הקדמנו, בוא נחכה קצת בחוץ.

אתה זוכר את אנטואן רוקמורה? חצי שחור, חצי סמואי, קראנו לו "מופע האימים של טוני"?

וינסנט:

כן, אולי. בחור שמן, נכון?

ג'ולס:

לא הייתי קורא לו שמן. יש לו בעיית משקל. מה הוא יכול כבר לעשות, הוא סמואי.

וינסנט:

אני חושב שאני יודע על מי אתה מדבר. מה איתו?

ג'ולס:

מרסלוס זיין לו את הצורה, והשמועה אומרת שזה היה בגלל אשתו של מרסלוס.

וינסנט:

מה הוא עשה, זיין אותה?

ג'ולס:

לא לא לא, לא משהו כזה רציני.

וינסנט:

נו, אז מה?

ג'ולס:

הוא עשה לה מסז' ברגליים.

וינסנט:

מסז' ברגליים?

(ג'ולס מהנהן)

וינסנט:

זה הכל?

(ג'ולס מהנהן)

וינסנט:

ומה מרסלוס עשה?

ג'ולס:

שלח כמה בחורים לבית שלו. הם לקחו אותו לפטיו של הדירה שלו וזרקו אותו מהמרפסת. הוא נפל ארבע קומות.

היה לו גן מתחת לבית, סגור בזכוכית, כמו חממה כזאת? הוא נפל ישר דרך התקרה. מאז הוא פיתח גמגום בדיבור.

וינסנט:

זה חבל מאוד. עדיין, אני חייב להגיד, מי שמשחק בגפרורים נשרף.

ג'ולס:

למה אתה מתכוון?

וינסנט:

לא עושים לאשתו של מרסלוס וואלאס מסז' ברגליים.

ג'ולס:

אתה לא חושב שהוא הגזים?

וינסנט:

אנטואן בטח לא ציפה ממנו להגיב ככה, אבל הוא היה חייב לצפות לתגובה.

ג'ולס:

זה היה מסז' ברגליים. מסז' ברגליים לא אומר כלום. הייתי עושה לאמא שלי מסז' ברגליים.

וינסנט:

זה להניח את הידיים שלך על האישה החדשה של מרסלוס וואלאס בדרך אינטימית.

זה לא כמו ללקק לה את הכוס, נכון, אבל זה אותו מגרש משחקים.

ג'ולס:

וואו וואו וואו, תעצור רגע, לעשות למישהי מסז' ברגליים וללקק לה את הכוס זה לא אותו הדבר, זה גם לא אותו מגרש משחקים.

תראה, אולי השיטה שלך שונה מהשיטה שלי, אבל לגעת לבחורה ברגליים, ולדחוף את הלשון שלך בקודש הקודשים שלה, זה לא אותו מגרש משחקים, זאת אפילו לא אותה הליגה, זה אפילו לא אותו הספורט. מסז' ברגליים לא אומר כלום.

וינסנט:

עשיתי פעם מסז' ברגליים?

ג'וליס:

אתה אל תספר לי על מסז' ברגליים, אני המאסטר של הרגליים.

וינסנט:

אז עשית הרבה?

ג'וליס:

בטח. יש לי טכניקה מושלמת אחי. אני לא מדגדג ולא כלום.

וינסנט:

היית עושה מסז' ברגליים לגבר?

ג'וליס:

לך תזדיין.

וינסנט:

נו כמה?

ג'וליס:

לך תזדיין.

וינסנט:

כי הרגליים שלי מתעייפות...

ג'וליס:

אחי, כדאי שתירגע, אני מתחיל להתעצבן.

תראה, רק בגלל שאני לא מוכן לעשות לגבר מסז' ברגליים, לא אומר שזה בסדר מצד מרסלוס לזרוק את אנטואן מהמרפסת לתוך תקרה של חממה.

זה לא בסדר, אחי. אם הוא היה עושה לי את זה, עדיף היה לו לשתק אותי לגמרי, כי אחרת הייתי מחסל אותו.

וינסנט:

אני לא אומר שזה בסדר, אבל אתה אומר שמסז' ברגליים לא אומר כלום, ואני אומר שכן.

עשיתי מסז'ים ברגליים למיליון בחורות, ולכולם הייתה לי סיבה מאוד ברורה. אנחנו מתנהגים כאילו אין סיבה, אבל יש.

זה מה שכל כך מגניב בזה. יש משהו חושני מתחת לפני השטח שאף אחד לא מדבר עליו, אבל אתה יודע את זה והיא יודעת את זה, ומרסלוס ידע את זה, ואנטואן היה צריך להיזהר. זאת האישה שלו, בנאדם, זה לא מקום לבדיחות.

ג'וליס:

נקודה מעניינת. טוב, בוא ניכנס לדמויות.